

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoE/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722202814
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:6722202814.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členiek senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Aleny Čakváriovej, v konaní o výkon rozhodnutia vo veci maloletého: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, so sídlom Staničná 5, Galanta, dieťa rodičov matky: C. D. E., F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX/XX, B., zastúpenej advokátskou kanceláriou: Nagy & Partners, s.r.o., so sídlom Športová 470/11, Galanta, IČO: 36 869 341 a otca: H. C. B., F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. I. J. XXXX/XX, K., o nariadenie výkonu rozhodnutia o styku otca s maloletým dieťaťom, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Galanta č. k. 21Em/3/2022-438 z 27. decembra 2022, takto

rozhodol:

- I. Odvolanie proti výroku I. uznesenia súdu prvej inštancie sa odmieta.
- II. Výrok II. sa potvrdzuje.
- III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Galanta (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením, č. k. 21Em/3/2022-438 zo dňa 27.12.2022 sťažnosť otca (oprávneného) proti uzneseniu Okresného súdu Galanta, č. k. 21Em/3/2022-90 zo dňa 26.08.2022 zamietol (výrok I.), návrh otca na nariadenie výkonu rozhodnutia zamietol (výrok II.), žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok III). Pri rozhodnutí vychádzal z ustanovení § 248 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 249, § 250 ods. 1 CSP, § 31 ods. 2 zákona č. 36/2002 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZR“), § 61 ods. 1 ZR, § 116 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), § 370 ods. 1, § 376 ods. 1, § 377 ods. 1 CMP, § 3 ods. 1, 2 vyhlášky 207/2016 Z. z. vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, § 117 CMP, § 73 ods. 2 písm. b) bod 2, § 90 ods. 4 písm. a) zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

2. Súd prvej inštancie sťažnosť otca proti (uzneseniu, č. k. 21Em/3/2022-90 zo dňa 26.08.2022 ktorým ustanovil maloletému dieťaťu (ďalej aj „maloletý alebo dieťa“) za kolízneho opatrovníka Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta a uložil mu povinnosť aby maloletého informoval o prebiehajúcim konaní a zároveň zistil jeho názor a tiež, aby mu objasnil dôsledky súdneho rozhodnutia), ako nedôvodnú zamietol. Čo sa týka výkonu rozhodnutia (Rozsudok Okresného súdu Zvolen, č. k. 5P/72/2020-461 zo dňa 17.12.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 11CoP/19/2021-941 zo dňa 30.11.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.01.2022) okresný súd mal za preukázané, že k realizácii styku otca s maloletým dochádzalo v zmysle právoplatného a vykonateľného rozhodnutia. K určitým modifikáciám v styku otca s maloletým došlo dňa 29.06.2022, kedy si ho prevzal s oneskorením

(o 17:15 hod.), dňa 24.08.2022, kedy sa styk nerealizoval z dôvodu zdravotnej situácie v rodine matky (povinne) s odvolaním sa na COVID-19 avšak otcovi bol daný náhradný termín na deň 26.08.2022 o 16:30 hod a dňa 16.11.2022 po skončení rodičovského združenia si otec maloletého prevzal s tým, že rodičia sa dohodli, že otec ho odovzdá matke v nedeľu dňa 20.11.2022 (s posunom času o adekvátnu časť, ako si dieťa prevzal v stredu 16.11.2022). Súd prvej inštancie vecne dôvodil tým, že úroveň preberania a odovzdávania dieťaťa medzi rodičmi odzrkadľuje ich naštrbené, ambivalentné vzťahy, konfliktnú komunikáciu sprevádzanú výmenou názorov. Neprospieva jej ani vyhotovovanie zvukových záznamov zo strany otca a prítomnosti policajnej hliadky pri preberaní. Okresný súd poukázal, že v konaní o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu manželstva, ktoré bolo vedené na okresnom súde pod sp. zn. 21P/61/2018 a ktoré bolo právoplatne skončené sa súd pokúšal o zlepšenie vzájomnej komunikácie rodičov a ich kooperácie uložením dvoch výchovných opatrení, ktoré spočívali v ich povinnosti podrobiť sa psychologickému poradenstvu a psychoterapii. Ani jedno z týchto výchovných opatrení nesplnilo svoj účel, nepodarilo sa odstrániť deštruktívnu hostilnú interakciu medzi rodičmi. V konaní bol vypracovaný znalecký posudok znalkyňou z odboru psychológia, odvetvia klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých PhDr. Katarínou Haidovou, ktorého závery potvrdili, že obaja rodičia majú rivalizačné tendencie, čo sa preukázalo aj v interakcii s dieťaťom. Tendencia presadiť sa ako lepší rodič sa prejavila najmä zo strany otca za cenu toho, že navodzuje konfliktnú interakciu a matku devalvuje, čomu sa ona bráni a zaujíma defenzívny postoj, ale zároveň zaujíma aj kritický postoj voči otcovi bez prejavov úzkostného nastavenia.

3. Na základe vykonaného dokazovania okresný súd dospel k záveru, že v súčasnej situácii nie je dôvod nariadiť súdny výkon rozhodnutia, nakoľko nemožno jednoznačne ustáliť záver o tom, že matka sa nepodrobuje súdnemu rozhodnutiu. Styk otca s maloletým sa realizuje pravidelne a vzájomný nepriateľský vzťah rodičov sa neprejavuje na ich vzťahu s dieťaťom, ktoré má k obojmu svojim rodičom vytvorený pozitívny citový vzťah. Okresný súd sa nestotožnil s tvrdeniami otca, ktorý ako hlavného vinníka z komplikovaných situácií pri preberaní a odovzdávaní dieťaťa označuje výlučne matku. Nariadenie výkonu rozhodnutia v predmetnom prípade môže podľa názoru okresného súdu spôsobiť ďalšie vyostrenie vzťahov medzi rodičmi, čo nesleduje najlepší záujem dieťaťa. Nariadením výkonu rozhodnutia by sa v predmetnej situácii nedosiahol želaný efekt. Veci týkajúce sa maloletých detí sú vždy citlivou záležitosťou, preto je potrebné k použitiu donucovacích prostriedkov pristupovať s maximálnou opatrnosťou. Okresný súd zároveň apeloval na rodičov, aby sa snažili o zachovanie primeranej úrovne rodičovskej zodpovednosti pri odovzdávaní a preberaní si maloletého dieťaťa, sledujúc jeho najlepší záujem.

4. Z vyššie uvedených dôvodov okresný súd dospel k záveru, že návrh otca nie je dôvodný preto ho zamietol. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie sa nezaoberal skúmaním podmienok výkonu rozsudku Okresného súdu Galanta, č. k. 21P/61/2018-2736 zo dňa 24.05.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, č. k. 11CoP/111/2021-3330 zo dňa 01.02.2022, ktorého sa otec tiež domáhal a ktorým boli upravené práva a povinnosti rodičov k maloletému na čas do rozvodu manželstva, nakoľko toto rozhodnutie stratilo svoje opodstatnenie vzhľadom na právoplatné rozhodnutie o rozvode manželstva.

5. Proti tomuto uzneseniu podal otec v zákonnej lehote rozsiahle odvolanie navrhujúc napadnuté rozhodnutie zmeniť. Namietal, že rozhodnutie, ktorým okresný súd v konaní ustanovil maloletému dieťaťu kolízneho opatrovníka (uznesenie, č. k. 21Em/3/2022 – 90 zo dňa 26.08.2022- rozhodnutie napadnuté sťažnosťou) je nesprávne, nezákonné. Namietal zaujatosť Úradu práce sociálnych vecí a rodiny v Galante (ďalej len „ÚPSVaR“) z dôvodu známosti matky s pracovníčkami úradu. Žiadal, aby odvolací súd ustanovil za kolízneho opatrovníka maloletému dieťaťu iný úrad v rámci Slovenskej republiky okrem ÚPSVaR Dunajská Streda, keďže aj na tomto úrade má známosti. Dôrazne žiadal odvolací súd, aby urobil poriadok z externého prostredia. Namietal právny záver súdu prvej inštancie, že neboli splnené podmienky na nariadenie výkonu rozhodnutia. Bol názoru, že súd prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval svoje procesné práva v miere porušenia práva na spravodlivý proces, konanie má vadu, ktorá má za následok nesprávne, nespravodlivé, nezákonné a netransparentné rozhodnutie vo veci, čo vedie k ovplyvňovaniu celého základu súdneho procesu, k nesprávnemu posúdeniu veci a skutkový stav neobstojí, lebo súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Dôvodil, že matka neplní svoje povinnosti vyplývajúce z

rozhodnutia ktorého výkonu sa domáha styk s maloletým mu neumožňuje. Uviedol, že zákonná sudkyňa je zaujatá, hľadá dôvody ako nevyhovieť jeho návrhu a nezabezpečiť riadny výkon súdneho rozhodnutia. Uviedol, že na okresnom súde Galanta vo veci maloletého prebiehali tri samostatné konania, ktoré prejednávala JUDr. Kristína Srnková i keď boli pôvodne náhodným výberom pridelené rôznym sudcom. Táto sudkyňa koná v prospech matky, ktorej správanie bagatelizuje a kryje, prehliada dôkazy.

6. Matka vo vyjadrení k odvolaniu poprela otcove tvrdenia o jej konaní v rozpore so záujmom maloletého. Podania otca označila vzhľadom na ich rozsah, opakovanie a charakter argumentácie za neprehľadné, bez právnej argumentácie. Vyjadrila ľútosť nad správaním otca, ktorý konflikty (komunikácia ohľadom školy, učenia, zdravotného stavu, starostlivosti o A.), hrotí situácie (pri odovzdávaní/neodovzdávaní A.; podáva oznámenia na rôzne úrady), porušuje zákon (nahráva si všetku komunikáciu /audio, video/ s každým na mobil, a to bez súhlasu dotknutých osôb), nie je ochotný sa s ňou dohodnúť na ničom (napr. výmena termínov v prípade rodinných osláv, hoci aj maloletý A. by to chcel a pod.) a nehľadá na záujem a potreby maloletého. Neustále jej vyčíta veci, ktoré sa ani nestali, podáva sťažnosti a snaží sa zdiskreditovať osoby, ktoré mu v jeho požiadavkách nevyhovujú. Spochybňuje nezávislosť všetkých orgánov a úradných osôb, ktoré bez ďalšieho označuje za zaujaté. Za nehospodárne považovala osobitne sa vyjadrovať ku každej zmienke otca, nakoľko poznajúc jeho reakcie v iných úradných konaniach, je možné od neho očakávať ďalšie podania, ktoré ale v konečnom dôsledku smerujú len k predĺžovaniu konaní a nie k ich hospodárnosti a rýchlemu skončeniu konania.

7. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadril.

8. Otec, v rozsiahlom vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že jej podanie je postavené len na jednostranných vágnych tvrdeniach a klamstvách. Jej tvrdenia sú len všeobecného charakteru a bez akýchkoľvek relevantných dôkazov. Dal do pozornosti, že existuje veľké množstvo dôkazov, ktoré svedčia v jeho prospech a verí, že odvolací súd po preštudovaní spisu pochopí kto klame. Matka mu nedovoľovala stretávať sa s maloletým pokým ju nezastavil Okresný súd Zvolen. Po známostiach vybavuje falošné lekárske potvrdenia pre maloletého, aby mu čo najviac obmedzovala styk a kontakt s maloletým. Neinformuje ho o jeho zdravotnom stave, zatajuje mu veci, maloletému dáva robiť nevhodné účesy. Svojim neprístupným správaním a konaním koná proti najlepšiemu záujmu dieťaťa ohrozuje jeho zdravie a život. O konaniach matky existujú podrobné dôkazy nachádzajúce sa v súdnych konaniach a spisoch. Zároveň podrobne poukázal na konkrétne nevhodné správanie matky a zopakoval, že mu bráni v styku s maloletým.

9. Matka ani kolízny opatrovník vyjadrenie k vyjadreniu otca nepodali.

10. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd (§ 34 CSP) predovšetkým skúmal, či odvolanie v časti I. výroku bolo podané v zákonom stanovenej lehote, subjektom, ktorý je na podanie odvolania oprávnený a či smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon takýto opravný prostriedok pripúšťa. Odvolanie smeruje voči výroku I. napadnutého rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie sťažnosť otca proti uzneseniu Okresného súdu Galanta č. k. 21Em/3/2022-90 zo dňa 26.08.2022 zamietol. Odvolací súd po preskúmaní spisu dospel k záveru, že odvolanie v tejto časti (výrok I. napadnutého rozhodnutia) je potrebné odmietnuť (§ 386 písm. c/ CSP).

11. Konanie o výkone rozhodnutia vo veciach maloletých detí sa prejednávajú a rozhodujú podľa zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok.

12. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. Podľa § 355 ods. 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

14. Podľa § 357 CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o a) zastavení konania, b) odmietnutí podania vo veci samej, c) odmietnutí žaloby na obnovu konania, d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1, f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia, g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku,

h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku, j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia, k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva, l) zabezpečení dôkazného prostriedku, m) nároku na náhradu trov konania, n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164, o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia, p) postúpení právomoci do cudziny.

15. Podľa § 59 ods. 1 CMP, odvolanie je prípustné aj proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, okrem uznesenia, ktorým súd poveril účastníka zvolaním valného zhromaždenia podľa § 304 písm. g).

16. Podľa § 59 ods. 2 CMP, odvolanie je prípustné aj proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zrušení rozhodnutia o dedičstve, ak sa dodatočne zistí, že poručiteľ žije, alebo ak bolo zrušené jeho vyhlásenie za mŕtveho.

17. Podľa § 386 písm. c) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

18. V zmysle všeobecnej úpravy CSP, ktorý platí aj pre mimosporové konanie, je odvolanie prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ak to zákon pripúšťa.

19. Civilný sporový poriadok pripúšťa odvolanie iba voči uzneseniam taxatívne vymenovaným v ust. § 357 písm. a) až p). Nad rámec týchto uznesení, je v mimosporovom konaní odvolanie prípustné aj proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, okrem uznesenia, ktorým súd poveril účastníka zvolaním valného zhromaždenia podľa § 304 písm. g), ako aj proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zrušení rozhodnutia o dedičstve, ak sa dodatočne zistí, že poručiteľ žije, alebo ak bolo zrušené jeho vyhlásenie za mŕtveho. Nepripustnosť odvolania tak znamená, že zákon výslovne vylučuje možnosť rozhodnutie súdu prvej inštancie napadnúť riadnym opravným prostriedkom. Preto výpočet prípadov, v ktorých je prípustné podať odvolanie proti uzneseniu treba považovať za taxatívny a možno ho rozšíriť len zákonom.

20. Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že otec odvolaním napadol aj I. výrok uznesenia súdu prvej inštancie, pričom proti nemu nie je prípustné odvolanie (§ 357 CSP). Vzhľadom na uvedené odvolací súd odmietol odvolanie otca proti I. výroku napadnutého uznesenia bez toho, aby ho vecne preskúmal.

21. Z obsahu spisu vyplýva, že otec odvolaním napadol aj II. výrok uznesenia, ktorým okresný súd jeho návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia zamietol.

22. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí ak je vo výroku vecne správne.

23. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

24. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie aj s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 65 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario v rozsahu danom § 377 ods. 2 CMP a dospel k záveru, že odvolanie otca, ktoré bolo podané v zákonom stanovenej lehote, nie je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

25. V posudzovanej veci sa otec podaným návrhom domáhal výkonu rozhodnutia na základe rozsudku Okresného súdu Zvolen, č. k. 5P/72/2020-461 zo dňa 17.12.2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 11CoP/19/2021-941 zo dňa 30.11.2021 právoplatného dňa 03.01.2022. Uvedeným rozhodnutím súd manželstvo matky a otca rozviedol a upravil výkon rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode manželstva, vrátane styku otca s maloletým dieťaťom. V zmysle predmetného rozsudku je otec oprávnený stretávať sa s maloletým každý páry

týždeň v roku od stredy od 16:30 hod. do nedele do 19:00 hod. s tým, že ho prevezme a po ukončení styku odovzdá v mieste bydliska matky. Matke uložil povinnosť maloleté dieťa k styku riadne pripraviť. Obom rodičom uložil povinnosť oznámiť druhému rodičovi, ak sa styk nebude môcť zrealizovať, najneskôr 24 hodín vopred.

26. Návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia otec v podstate odôvodnil tým, že zo strany matky dochádza k opakovanému mareniu výkonu rozhodnutia. Matka mu bráni v styku s maloletým dieťaťom, zámerne maloletého riadne na styk s ním nepripravuje, nechce mu ho odovzdať prípadne mu ho neodovzdá načas. Vystavuje maloletého do psychického stresu, resp. konfliktu lojality. Preberanie maloletého je potrebné nahrávať, volať policajnú hliadku, aby sa domohol svojho práva.

27. Výkon rozhodnutia vo veciach maloletých upravuje štvrtá časť Civilného mimosporového poriadku. V zmysle právnej úpravy ust. § 376 ods. 1 a 2 CMP, je zrejmé, že súd nariadi výkon rozhodnutia za predpokladu, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým je súdne rozhodnutie. Podrobnosti postupu súdu upravuje Vyhláška Ministerstva spravodlivosti SR č. 207/2016 Z. z., ktorou sa upravujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých (ďalej len „vyhláška“), ktorá vo svojom ustanovení § 3 ods. 1 zdôrazňuje povinnosť súdu po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia, alebo po začatí konania, ktoré sa začína bez návrhu, ešte pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia, zisťovať, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu súdu, pričom pri zisťovaní existencie ospravedlniteľných dôvodov súd musí okrem iného zohľadniť aj správanie sa a názor maloletého. Zisťovanie názoru maloletého je obligatórnym postupom súdu, pričom vyjadrenie názoru dieťaťa nie je podmienené vekovou hranicou ani rozumovou vyspelosťou, ale schopnosťou ho vyjadriť, a to primárne samostatne. Právna úprava vyplývajúca z CMP v spojení s vyhláškou zdôrazňuje ochranu maloletého dieťaťa pred ujmou, ktorá by mohla vzniknúť núteným výkonom rozhodnutia. Je potrebné si uvedomiť, že inštitút nariadenia výkonu rozhodnutia nie je určený na to, aby sa stal nástrojom násilnej zmeny prejavov vôle maloletého dieťaťa, pokiaľ jeho rozhodnutie nebolo úmyselne ovplyvnené tretími osobami.

28. Odvolací súd uvádza, že v danom prípade nie je sporné, že styk otca s maloletým určený vykonateľným rozhodnutím Okresného súdu Zvolen, č. k. 5P/72/2020-461 zo dňa 17.12.2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 11CoP/19/2021-941 zo dňa 30.11.2021 právoplatného dňa 03.01.2022 v časti úpravy styku otca s maloletým je realizovaný v čase a spôsobom upraveným rozsudkom, táto skutočnosť vyplynula i z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie. Respektíve funguje s určitými modifikáciami, tak ako správne uviedol súd prvej inštancie. Okresný súd preto správne postupoval, keď v rámci rozhodovania o nariadení výkonu rozhodnutia skúmal, či sú dané ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré povinný rodič rozhodnutie neplnil. Ide o obligatórny postup súdu, ktorý je odôvodnený povahou zásahu, ktorý samotný výkon rozhodnutia predstavuje. Preskúmaním spisového materiálu odvolací súd dospel k rovnakému záveru ako okresný súd, že v danej veci nebolo možné vysloviť záver, že matka svoje povinnosti súvisiace s realizáciou styku otca s maloletým zámerne neplní a že v dôsledku takéhoto úmyselného konania matky k styku nedochádza v rozsahu určenom exekučným titulom.

29. Odvolací súd konštatuje, že z obsahu spisu jednoznačne vyplýva skutočnosť, že v danom prípade nejde o situáciu vyžadujúcu zásah v podobe núteného výkonu rozhodnutia, nakoľko nariadenie výkonu rozhodnutia o úprave styku rodiča s dieťaťom predpokladá, že súd zistí porušovanie povinnosti uloženej exekučným titulom, pričom toto porušenie povinnosti zavíní ten rodič, ktorému vykonávané rozhodnutie ukladá povinnosť dieťa na styk pripraviť a oprávnenému rodičovi odovzdať. V predmetnom konaní nemožno vysloviť záver, že matka svoju povinnosť pripraviť maloletého na styk a riadne maloletého otcovi odovzdať porušuje alebo túto zámerne neplní. Z obsahu spisu je zrejmé, že matka vysvetlila a osvedčila dôvody, pre ktoré sa nerealizoval namietaný styk otca s maloletým, pričom bolo na dôvažok z vyjadrení rodičov zistené, že ani samotný otec nedodržiava súdom vymedzený čas styku s maloletým, čo sa týka dĺžky styku s dieťaťom, riadnom a včasnom oboznamovaní a preukazovaní zdravotného stavu maloletého, neochote zameniť termín styku s dieťaťom. Skutočnosti, ktoré uvádza otec nezakladú dôvod na nariadenie výkonu rozhodnutia. Odvolací súd zdôrazňuje, že v žiadnom prípade nie je možné považovať každé nerealizovanie styku oprávneného rodiča s maloletým dieťaťom, prípadne i občasné predĺženie (skrátene) rozsahu styku s dieťaťom, za spôsobilé byť podkladom pre nariadenie výkonu rozhodnutia vo veciach maloletého dieťaťa, nakoľko je potrebné skúmať dôvod, pre ktorý sa

styk rodiča s dieťaťom nerealizoval, či realizoval, avšak v dlhšom či v kratšom časovom rozpätí ako mal v zmysle exekučného titulu, či sa jedná o dôvod, ktorý povinný rodič mohol ovplyvniť, alebo zaň dokonca nesie zodpovednosť, t. j. vedome a zámerne nesplnil to, čo mu ukladá exekučný titul. Z obsahu spisu ale z hlavne z podaní otca možno ustáliť, že vzťahy medzi rodičmi sú natoľko napäté, že pri odovzdaní maloletého v zmysle vykonateľného rozhodnutia dochádza medzi rodičmi k nezhodám, ktoré pravidelne vedú k neodovzdaniu ho načas. Vzťahy medzi rodičmi sú vážne narušené a dôvodom podania návrhu otca je neschopnosť rodičov komunikovať spolu a dohodnúť sa na náhradných stretnutiach, pokiaľ sa styk nemôže zrealizovať z ospravedlniteľného dôvodu. Odvolací súd v tejto súvislosti pripomína, že záujem maloletého musí byť prvoradým hľadiskom pri hľadaní konkrétneho najvhodnejšieho usporiadania vzťahov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom a tento záujem vyžaduje, aby sa na jeho výchove podieľali obaja rodičia, ktorí majú v živote maloletého dieťaťa bez pochybností nezastupiteľné postavenie (nález Ústavného súdu Českej republiky vo veci II. ÚS 55/04).

30. Odvolací súd upozorňuje, že je predovšetkým na rodičoch, aby sa v prípade ak nastane prekážka na strane či už oprávneného, povinného rodiča alebo maloletého dieťaťa dohodli náhradný termín uskutočnenia styku, prípadne iným spôsobom tento styk vynahradili tak, aby záujem maloletého nebol ohrozený, pretože je prvoradý. Záverom považuje odvolací súd za potrebné upozorniť oboch rodičov, že ak by z ich strany začalo dochádzať ku konaniu, ktoré by, či už svojou intenzitou alebo dôvodmi, bolo spôsobilé vyvolať dôvodné pochybnosti o ich prístupe k stretávaniu sa rodiča s maloletým, konanie súdu by bolo diametrálne odlišné a za takýchto okolností by mohlo dôjsť k zvoleniu takého postupu súdu, ktorý má za následok vynútenie rešpektovania súdneho rozhodnutia. Odvolací súd tiež poznamenáva, že ak dôjde k opakovanému nerešpektovaniu súdneho rozhodnutia, súd nie je viazaný návrhom alebo podnetom, postupuje ex offo a výkon rozhodnutia uskutoční podľa § 382 ods. 1, 2 CMP, resp. zvolí postup podľa § 380 a § 381 CMP.

31. Podľa § 49 ods. 1 CSP sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti.

32. Podľa § 49 ods. 3 CSP dôvodom na vylúčení sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti.

33. Podľa § 52 ods. 1 CSP strana má právo z dôvodov uvedených v § 49 uplatniť námietku zaujatosti.

34. Podľa § 52 ods. 2 CSP v námietke zaujatosti musí byť okrem všeobecných náležitostí podania uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, kedy sa strana uplatňujúca si námietku o dôvode vylúčenia dozvedela a dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti podľa prvej vety, súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Ustanovenia o odstraňovaní vád podania sa nepoužívajú.

35. Podľa § 53 ods. 3 CSP, ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada, v tom prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

36. Odvolací súd k odvolacej argumentácii otca súvisiacej so zaujatosťou zákonnej sudkyne, vzťahujúcou sa aj na jej postup v konaní zdôrazňuje, že ustanovenie § 52 ods. 2 CSP upravuje osobitné náležitosti námietky zaujatosti, ktoré musí námietka okrem všeobecných náležitostí podania uvedených v § 127 CSP obsahovať. Pokiaľ námietka nemá všetky zákonom predpísané náležitosti, súd nie je povinný účastníka konania poučiť o potrebe opravy alebo doplnenia a nie je ani povinný vyzvať ho na odstránenie vady. Na námietku, ktorá nespĺňa zákonom stanovené náležitosti, súd neprihliadne a vec ani nepredkladá nadriadenému súdu na rozhodnutie. V posudzovanom prípade pri zohľadnení obsahu odvolacej argumentácie otca v tomto smere odvolací súd konštatuje, že v spise sa nenachádza námietka zaujatosti podaná otcom spĺňajúca náležitosti uvedené v ust. § 52 ods. 2 CSP.

37. Odvolací súd sa ďalšími odvolacími argumentami nezaoberal, a to aj s poukazom na konštantnú judikatúru, podľa ktorej súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi/stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a

právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi/stranami konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka/strany konania, ktorú nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov/strán konania (porov. napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a pod.). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na každú otázku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava (II. ÚS 78/05). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu otca, ako aj vzhľadom na vyššie uvedené závery a s poukazom na princíp hospodárnosti konania, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

38. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s §52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

39. Toto uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).